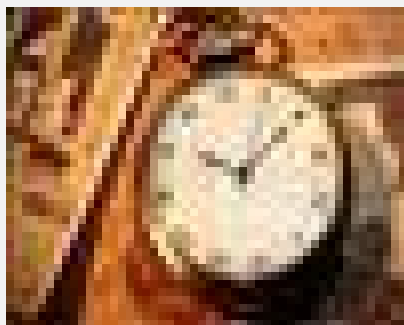

پنجشنبه 15 تیر 1396 - 11 شوال 1438 - 6 جولای 2017

تصویب قرارداد الحاق ایران به سازمان یونسکو در پاریس توسط مجلس شورای ملی (1327 ش)

(1327)

سازمان تربیتی، علمی و فرهنگی ملل متحد، یونسکو، پس از پایان جنگ جهانی دوم در پاریس با حضور نمایندگان 43 کشور تاسیس شد. یونسکو علاوه بر توجه به امور علمی، تربیتی و فرهنگی کشورهای عضو، به مرمت خسارات فرهنگی ناشی از جنگ و نیز کوشش در راستای گسترش صلح و رفع سوء تفاهات بین‌المللی می‌پردازد. از این رو، دولت ایران در 30 اردیبهشت ماه سال 1325 ش، قبول اساسنامه یونسکو را در هیئت وزیران به تصویب رساند. در نهایت قرارداد الحاق ایران به این سازمان در نیمه تیرماه سال 1327 ش از تصویب مجلس شورای ملی گذشت و کمیسیون مزبور، فعالیت رسمی خود را شروع کرد. تالیف و چاپ کتاب ایران به زبان انگلیسی، شناسایی و معرفی ارزش‌های فرهنگی ایران برای دیگر کشورها و حفظ میراث فرهنگی کشور و دیگر فعالیت‌های فرهنگی، از جمله کارهای این کمیسیون به شمار می‌رفت

(1362)

پس از بحث و بررسی جزئیات و ضوابط تقسیمات کشوری، نظام کلی تقسیمات با این شرح تصویب شد. از لحاظ نظام اداری، دهستان تابع بخش، بخش تابع شهرستان، شهرستان تابع استان و استان تابع تشکیلات مرکزی است. هرگونه انتزاع، الحاق، تبدیل، ایجاد، ادغام و نیز تعیین و تغییر مرکزیت و تغییر نام و نامگذاری واحدهای تقسیمات کشوری به جز استان، بنا به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیئت وزیران خواهد بود و رعایت محدوده کلیه واحدهای تقسیماتی برای تمامی واحدها و سازمان‌های اداری (اجرایی و قضایی) و نهادهای انقلاب اسلامی کشور لازم است.

";rlm& " " "rlm& (1365)

آیت‌الله سیدجواد حسینی خامنه‌ای، از علمای بزرگ، مجتهدان پرهیزگار و روحانیون زاهد روزگار، در حدود سال 1274 ش (1313 ق) در شهرستان خامنه در نزدیکی تبریز در آذربایجان شرقی زاده شد و تحت تربیت پدری فقیه و عالم رشد کرد. وی در جوانی سفری به عتبات عالیات و مشهد مقدس انجام داد و در همین سفر بود که معنویت و صفای روحانی حوزه علمیه مشهد او را مجذوب ساخت و رحل اقامت دائمی در آن شهر افکند. سید جواد در مشهد از حوزه درسی آیت‌الله آقا زاده خراسانی و حاج آقا حسین قمی کسب فیض نمود و به مدارج عالی رسید. ایشان در سال 1305 ش برای ادامه تحصیل به نجف اشرف عزیمت نمود و در درس حضرات آیات: میرزای نایینی و سیدابوالحسن اصفهانی شرکت جست. آیت‌الله سید جواد خامنه‌ای در روزهای سیاه اختناق رژیم ستم‌شاهی، رنج و فشار روزافزون آن دستگاه جبار را بر خانواده و فرزندان خود تحمل کرد و در همه عمر، روی خوش به دشمنان اسلام نشان نداد. از دامان این عالم بزرگوار، فخر عالم اسلام و تشیع، مقام معظم رهبری، حضرت آیت‌الله سید علی خامنه‌ای برخاسته است. این فقیه فرزانه سرانجام پس از سال‌ها تدریس و زندگی فقیرانه و در کمال زهد و قناعت در پانزدهم تیر 1365 ش برابر با 27 شوال 1406 ق در 91 سالگی وفات یافت و در جوار مرقد مطهر امام رضا(ع) به خاک سپرده شد. در هنگام فوت این عالم بزرگوار، فرزند برومند ایشان، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای مدظله، دوران ریاست جمهوری خود را می‌گذراندند.

(3)

سفر تبلیغی پیامبر اسلام به شهر طائف در نزدیکی مکه در حالی صورت گرفت که به تازگی ابوطالب، یاور و حامی بزرگ آن حضرت، وفات یافته و به همین دلیل، مشرکان قریش بر آزار و اذیت خود علیه پیامبر، افزوده بودند. بنابراین اگر اهالی طائف به اسلام می‌گرویدند، این شهر پایگاه و محل امنی برای مسلمانان تحت ستم مکه می‌شد. اما سران قبیله و ثقیف در طائف، نه تنها به خدای یکتا و رسالت حضرت محمد(ص) ایمان نیاوردند، بلکه به تحریک آن‌ها برخی مردم نادان، پیامبر اکرم(ص) را مورد آزار و اذیت قرار دادند و ایشان را مجروح کردند.

" " (1265)

دانته آلیگیری، ادیب شهیر و نامدار ایتالیایی در 6 ژوئیه 1265 م در شهر فلورانس ایتالیا به دنیا آمد و تحصیلات خود را در دانشگاه زادگاه خود به پایان رساند. وی سپس وارد ارتش شد و پس از مدتی با فعالیت در مشاغل سیاسی به مدارج بالایی دست یافت اما با توطئه دشمنانش، از کارها برکنار شد. او به رشته‌های مختلف دانش و ادب علاقه‌مند بود و همه دانش‌های زمان خودش را آموخت و سرآمد اقران گردید. در این میان، دانته در جنبه‌های گوناگون زندگی جسمی و روحی نیز به استادی دست یافت. دانته در جوانی دل درگرو بئاتریس نهاد و به خاطر این عشق که از تاریخی‌ترین عشق‌های دنیاست، قطعه زیبایی زندگی نو را سرود. هم‌چنین عشق به بئاتریس بود که مایه اصلی شاه‌کار بدیع کمدی الهی دانته گردید. این کتاب که در سه قسمت دوزخ، برزخ و بهشت و هر کدام در 33 بند

سروده شده است، به عنوان بزرگ‌ترین اثر دانته، در جهان بی‌رقبایمانند است و از حیث ژرفی اندیشه و نیروی تخیل و لطافت و ظرافت و تدابیر سیاسی و شرح احساسات مذهبی بی‌رقبایمانند است. دانته در این اثر، از سفر یک روح حکایت می‌کند که دو مظهر فلسفه و دین، آن را هدایت می‌کنند. اشعار فلسفی این کتاب، ترکیبی است از جریان اندیشه و آبی خاص با بیانی بسیار درخشان در وجود فردی مؤمن و شاعر. دانته در مرکز دنیایی خیالی و انگیز قرار گرفته که با تناسب و خوشاهنگی خاص، عالم شاعرانه و عالم الهی و دنیای محسوس و مافوق محسوس را به هم پیوند می‌زند. در سفر روحانی که شاعر در جستجوی خیر مطلق انجام می‌دهد، عشق بشری که نیز سهمی دارد، عشقی که دانته، بنای همه آثار خود را بر آن نهاده است. بشری زیبایی را دوست دارد، زیرا خدا، کمال همه زیبایی و غایت و محبوب مخلوقات است. ریشه ادراک روحی و مذهبی دانته، در دانش و ایمان جای دارد. دانته به نقطه و آبی می‌رسد که عالم طبیعت و عالم رحمت الهی، یک دیگر را تلاقی می‌کنند و به این طریق، دانته داور زندگان و مردگان می‌گردد. دوزخ در کتاب دانته، قلمرو ظلمت است. گردابی دردناک که آدمی با رها کردن فضیلت و تقوا در آن غوطه‌خور می‌شود. برزخ نیز کوه دشواری است که انسان پس از صعود به قله آن، به آسمان و آبی دست می‌یابد و در اینجا است که ارواح از دردهای خود رها می‌گردند، بهشت نیز در کتاب دانته، عبارت است از زندگی ابدی که در جریان زمان جای دارد و زندگی مافوق طبیعی و عالم رحمت الهی است. حضور دانته در همه جای این اثر منظوم احساس می‌شود. دانته زائر دنیای خیالی و انگیزی است که آن را چون دنیای واقعی و قابل درک و احساس می‌سازد، زیرا خود از این دنیا دیدن کرده و آن را خوب می‌شناسد. کم‌دی الهی، تصویر مردی است که در عین حال، تصویر جهان است. در کتاب "سلطنت"، وی رفتار انسانی را از زاویه تقدیر ماورای طبیعی می‌نگرد اما از طبیعت آدمی نیز غافل نمی‌شود. از نظر دانته، انسان، فردی است در دولت و عضوی از هیأت اجتماعی که باید در صورت ضرورت جان خود را نیز فدای مصلحت اجتماع نماید، اگرچه تصریح می‌نماید خیر نهایی خداست و انسان اخلاقی به طور مستقیم تابع خداست. دانته هنرمندی است که عالم بشریت نظیر او را کم دیده است. معماری است که در بنای باشکوه شعر، همه حساب و آبی دقیق را برای پی‌ریزی در نظر داشته و هرگز ادراک تناسب و هماهنگی در ساختمان این بنا از چشم او دور نمانده است. همین امر، هنرمندی معجزه و آسا و نبوغ وی را آشکار می‌سازد. صاحب نظران معتقدند در هیچ زمانی و به قلم هیچ کسی جز دانته، ممکن نبود چنین کتابی نوشته شود و همه بر این نظر اتفاق دارند که اگر شش تن از بزرگ‌ترین نویسندگان تمام اعصار و قرون را بشمارند، یکی از آن‌ها دانته خواهد بود. او خصوصیات شعر ایتالیایی را تثبیت کرد و با تخیل بلند و قوی خود، قدرت فراوانی در توصیف جزئیات از خود نشان داد. اشعار او به موسیقی شباهت دارد و او را یکی از بزرگ‌ترین شاعران عهد باستان و عصر جدید نموده است. دانته به اتفاق عده و آبی از شعرای عصر خویش، مکتب ادبی تازه و آبی بنیاد نهاد که سبک تازه ملایم نام داشت. شعار این مکتب آن بود که شعر ایتالیایی از حالت ابهام و پیچیدگی بیرون آید و ساده و روان باشد. سال و آبی پایانی زندگی دانته به فعالیت و آبی سیاسی و نیز تبعید و آوارگی گذشت تا این و آبی که پس از بیست سال در بدری، سرانجام در 14 سپتامبر 1321 م در 56 سالگی درگذشت. زندگی نوین، کم‌دی، منازعه آب و خاک و نامه و آبی منظوم از دیگر آثار اوست.